

ligvis vil det gå sådan i 2003, at der heller aldrig nogen sinde i danmarkshistorien har været brugt flere penge til offentlig service end i 2003.

Jeg vil gerne sige, at hvis man tror, at for at holde budgetterne i 2003, og det er jo det, vi bede kommunerne om, skal de afskedige personale i 2003, altså netto, er det ikke tilfældet. De 10.500, der blev ansat i 2002 i numerisk antal, er der også plads til at aflønne i 2003 i de budgetter, der er godkendt. Der er bare ikke plads til at få ret mange flere kolleger, fordi den vækst, der var lagt ind over 2 år, har man egentlig taget i det første år. Men holder man budgetterne for 2003, hvad jeg forventer at kommunerne gør, ja, så er der tale om, at man også har den stigning i det samlede forbrug, som var forudsat i planen »En holdbar fremtid – Danmark 2010«.

Så er der budgetåret 2004: Skærer vi ned her? Er det det, vi lægger op til? Nej, der er jo lagt op til, at der er et merforbrug på 2,7 mia. kr. i kommuner og amter, og det matcher en råderamme på ca. 3.000 yderligere ansættelser i kommuner og amter næste år.

Hvordan er det med staten? Hvordan er det gået med antal ansatte i staten?

Ja, i 2002 var der et ganske beskedent fald i forhold til 2001. Det var en følge af de sammenlægninger, der fandt sted i ministerialsystemer, som måske var den største ændring i det ministerielle system i mange, mange år, men i 2003 vil der være lige så mange ansatte i staten, som der var i 2002, og i vores budget vil der i 2004 være lige så mange ansatte i staten som i 2003. Der er altså ikke nogen reduktion, der er tale om, at vi holder et uændret niveau. Hvorfor? Fordi vi har sagt, at det råderum, der er til vækst, afleverer vi til kommuner og amter, til borgernær service, og så påtager vi os det ansvar at prioritere inden for den samme ramme på det statslige område.

Det kan godt være, at der er nogle, der spørger, hvordan det kan være, at vi går ind og gør os til helte, fordi der har været den tilvækst i antal ansatte i kommuner og amter.

Kl. 22.30

Dertil er blot at sige: Det er nok realøkonomisk rigtigt, at der er ansat flere end det, der egentlig har været forudsat, men når vi nævner de tal, der så er virkeligheden, er det for at imødegå påstanden om, at man har skåret ned, at det er blevet sværere. Jeg vil blot sige, at det budget for 2004 sikrer det højeste offentlige forbrug nogen sinde. Ingen regering har tidligere afsat så mange penge til offentlig service.

Til dem, der taler om ungdomsområdet, vil jeg også gerne sige, at der har heller aldrig nogen sinde været afsat så mange penge til det samlede ungdomsområde som det, der sker på finansloven og de kommunale budgetter for 2004.

Det, der er den politiske opgave, er med det bredest mulige flertal i Folketinget at sikre en velfærd, hvor der i virkeligheden er plads til mere velfærd.

Det er klart, at når man på statens område holder uændret niveau, så får det at prioritere en særlig betydning, for det betyder jo, at vi for at imødekomme ønsker om nutidige opprioriterede områder skal ud og finde midlerne andre steder. Derfor er det rigtigt, som det også har været fremhævet, at når man taler forskning, så betyder det at holde niveauet på 9,5 mia. kr. rent faktisk, at hvis man vil give den sikkerhed over budgetoverslagsårene, de 4 år, så skal der fremskaffes ca. 4,1 mia. kr. i nye penge, og den skrantning, som vi overtog, fylder vi så op med 3 mia. kr. i nye penge, dvs. penge, der ikke har været afsat i den tidligere regerings budgetoverslagsår; de har altså været sat af på andre konti til andre formål. Derfor er det en rendyrket prioriteringsopgave at finde de nødvendige midler til forskning.

Når regeringen så er stor tilhænger af skattestoppet, som vel er noget af det bedste, der er vedtaget i hvert fald i de snart 20 år, jeg har været i Folketinget, så er det, fordi Danmark på alle områder har ligget i top med beskatning. Der er jo ikke et område, hvor man kan sige, at her er beskatningen for lav. Det er muligt, at der er nogle, der mener, at det er for billigt at bo i ejerbolig, selv om det er væsentlig dyrere end at bo til leje med samme boligkvalitet. Der er nogle, der mener, at bilerne er for billige, at når man betaler for tre og får én, så skal man måske betale for fire og få én bil. Der er nogle, der mener, at elafgifter, vandafgifter, afgifter på fyringsolie er for lave. Der er nogle, der måske mener, at afgifterne på grænsehandelen er for lav. Der er nogle, der i al almindelighed mener, at der nok er en anden virkelighed, der viser, at også de er for høje.

Derfor er realiteten den, at når vi på alle områder ligger helt i top med personskatter og afgifter, så er der reelt kun én vej at gå, nemlig at sikre, at nu er det nok. Nu må politikerne påtage sig det ansvar, der også hedder at prioritere, at sikre, at de penge, vi råder over, som er et større beløb end i de lande, vi sammenligner os med,